

[Vagn Bro.]

offentlige Anklagemyndighed, der ogsaa kunde foretage en Vurdering af, hvad der skal til Domstolene, og hvad der ikke skal det. Men jeg har paa den anden Side forstaaet, at Anklagemyndigheden er meget bange for at komme ind i disse Forhold; der vil fra mange Sider blive rettet Krav, som er af den Beskaffenhed, at de enten er meget tvivlsomme eller rettest maa afvises, og saa bliver der Diskussion om det.

Idet jeg altsaa dog forbeholder mig en Drøftelse ogsaa af dette Punkt i Udvalget, maa jeg mene, at det er meget muligt, at vi kommer til at blive staaende ved det private Søgemaal. Strikte juridisk er det nu ikke den heldigste Ordning, det tror jeg i Virkeligheden ogsaa, det høje Justitsministerium, der har været hørt, vil erkende, men det er muligt, at det er den praktisk bedste Ordning.

Med disse Bemærkninger skal jeg paa mit Partis Vegne tilsige vor Tilslutning til en hurtig og velvillig Behandling, efter at Sagen har været i Udvalg.

Bindstev: Det Lovforslag, som her foreligger for det høje Ting, fremkommer jo paa Grundlag af en Kommissionsbehandling og en Behandling i det høje Landsting, der gør, at en længere Forhandling i dette Ting vil være overflødig. Der foreligger et saa godt gennearbejdet Materiale, at jeg tænker, en hurtig Udvalgsbehandling vil kunne føre Forslaget til endelig Afgørelse i dette Ting. Jeg skal derfor ikke komme nærmere ind paa mange af de Problemer, som har været omtalt her i Dag, vi kan diskutere dem videre i Udvalget, og det er ogsaa muligt, at der er andre Spørgsmaal af beskyttelsesmæssig Art, som kunde indrages i Udvalgsbehandlingen.

Der er kun et enkelt Punkt, jeg gerne vil have Lov at røre ved, nemlig § 15, som ogsaa har været berørt af de øvrige Ordførere. § 15 blev i Landstinget ændret saaledes, at det tredie Stykke i Kommissionsforslaget bortfaldt, det Stykke, som gik ud paa, at aktuelle Pressetelegrammer og Presseillustrationer i de første 24 Timer efter deres Offentliggørelse er beskyttet mod enhver offentlig Gengivelse. Naar Landstinget har ønsket, at denne Bestemmelse skulde bortfalde, hvilket det utviv-

somt paa en Henvendelse fra Provinspresseforeninger, der har fremhævet, at just Nyheden maatte være Pressens Opgave, og at det ikke kunde være ønskeligt, at der i en Lov af denne Karakter indførtes Bestemmelser, der direkte modvirkede Pressens Formaal. Men i den Skrivelse, som er fremsendt fra de paagældende Presseforeninger til Udvalget, og som findes aftrykt som Bilag I til Betænkningen, gøres der udtrykkelig opmærksom paa, at „den danske Provinspresse“ — som der staar — „maa kræve, at kun Nyhedens Form, ikke dens Indhold, beskyttes“.

Jeg tror, at de to Presseforeninger der har fundet det fuldkommen rigtige og sunde Princip, hvorefter der maa lovgives, og Spørgsmaalet bliver derefter, om det ikke vil være rimeligt, at Bestemmelsen i § 15 netop faar en Form i Overensstemmelse med det Princip, som er angivet i denne Skrivelse til Landstingets Udvalg. Medens man maaske vil kunne sige, at Bestemmelsen i Kommissionens oprindelige Forslag vilde kunne gøre det tvivlsomt, om andre Blade havde Ret til ogsaa at offentliggøre en Nyheds Indhold, saa vil man kunne sige, at efter at Bestemmelsen er bortfaldet, er man gaaet til den modsatte Yderlighed, saaledes at der ovenhovedet ikke ydes nogen Beskyttelse for en Nyhed, som et Blad har erhvervet, maaske i Kraft af et meget bekosteligt Telegramsystem.

Jeg tror derfor, det vil være ønskeligt, om det Udvalg, som jeg forstaaer vil faa Forslaget til Behandling, tager dette Problem op til nøjere Undersøgelse og prøver, om det ikke skulde være muligt at finde en Form, hvorunder man beskytter Nyhedens Form, samtidig med at Nyhedens Indhold, saaledes som det hidtil har været Praksis i dansk Presseliv, gives fri for hvem, der maatte ønske at bringe det videre. Jeg tror, at her er den Mellemsvej, som vi maa arbejde os frem til, og jeg vil udtale Ønsket og Haabet om, at den samme Enstemmighed, som har baaret Forslaget gennem Landstinget til Folketinget, maa kunne føre til et Resultat ogsaa paa dette Omraade.

Jeg skal ikke beskæftige mig med de Enkeltheder, som Lovforslaget i øvrigt kunde give Anledning til at drøfte, idet jeg mener, at en Udvalgsbehandling vil byde alle rimelige Muligheder for, at mindre Ting,